

Pagbasa sa Lumang Tipan: Jeremias 2:1-13

Pagbasa sa Bagong Tipan: Filipos 4:8-13

Isang Buhay na Pag-asa – Paghahanda Para sa Pag-uusig “Kung Paano Pastolin ang kawan ng Diyos” 1 Pedro 5:1-4

Wayne J. Edwards, Pastor

Sa panahon ng pagsulat na ito, (AD 62-64) si Apostol Pedro ay nasa bilangguan, naghihintay ng kanyang pagpapako sa krus para sa pangangaral ng ebanghelyo, at libu-libong mga Kristiyano sa buong Imperyo ng Roma ang inuusig dahil sa kanilang pananampalataya sa ebanghelyo.

- Sa halip na sumulat ng isang mahabaging liham na nakikiramay sa kanilang pagdurusa, hinamon ni Pedro ang kaniyang mga kapananampalataya na **“magsaya”** dahil tinawag sila ng Diyos upang magdusa!
- Sa halip na ituring ang kanilang pagdurusa bilang tanda ng pagtalikod ng Diyos, sinabi ni Pedro na dapat nilang tingnan ito bilang katibayan ng pagpapaganda ng Diyos, sapagkat **“ipinatong Niya ang Kanyang kaluwalhatian”** sa kanila.
- Pagkatapos ay pinayuhan ni Pedro ang mga **“matanda”** na naglilingkod bilang mga Pastor sa mga pinag-uusig na **“pastol sa kawan ng Diyos.”**

- **Ang mga tupa ng Diyos ay sinasalakay** - kailangan nila ng katotohanan sa Bibliya - hindi retorika sa relihiyon.
- **Ang mga tupa ng Diyos ay sinasalakay** – kailangan nila ng karunungan at pang-unawa ng Diyos, hindi mga banal na parirala at walang laman na mga pangako.

Ang mga tupa ay lubos na umaasa sa kanilang mga pastor para sa:

- **Ang kanilang direksyon** - kung sila ay gumala nang napakalayo mula sa kulungan, hindi nila mahahanap ang kanilang daan pabalik.
- **Ang kanilang probisyon** - sila ay patuloy na nagugutom sa pagkain ngunit hindi nila matukoy ang pagkakaiba ng masarap na pagkain sa masama. Patuloy din silang nauuhaw ngunit walang pang-amoy upang makahanap ng tubig.
- **Ang kanilang proteksyon** – wala silang panlaban sa mga mandaragit – hindi sila nangangagat, kumamot, o sumipa.

Noong Siya ay nasa lupa, sinabi ni Jesus na Siya ang “ **mabuting Pastor na nag-aalaga sa Kanyang mga tupa.**”

- Sa Efeso 4:11-12, sinabi ni Pablo bago umakyat si Kristo, ibinigay Niya ang simbahan : **“Mga apostol, mga propeta, mga ebanghelista, mga pastor, at mga guro, para sa gawain ng ministeryo; para sa ikatitibay ng katawan ni Kristo!”**
- Tumawag ang Diyos ng **mga under-shepherd** para pangasiwaan ang isang bahagi ng **kawan ng Diyos**, hanggang sa bumalik ang **Punong Pastor**.

1. Ang Pangaral ni Pedro – Vs. 2 “ *Pakanin ninyo (Pastol) ang kawan ng Diyos na nasa gitna ninyo.*”

- Ang pangunahing tungkulin ng isang Pastor ay **“pakainin ang kawan ng Diyos!”**
- Kung paanong ang isang pastor ay kailangang makahanap ng tamang pastulan kung saan makakain ang kanyang mga tupa nang walang takot na malason, kaya nililimitahan ng isang pastor ang kanyang pangangaral sa Salita ng Diyos, na isang ganap na katotohanan na walang pinaghalong kamalian sa nilalaman o layunin nito, gayundin ang Diyos. ang mga tao ay maaaring **“lumago sa biyaya at kaalaman ng Diyos.”**
- Kung paanong ang isang pastor ay dapat makahanap ng tamang pagdidilig upang matugunan ng kanyang mga tupa ang kanilang uhaw, gayundin ang isang pastor ay nangangaral ng dalisay na Salita ng Diyos, kung saan ang mga tao ng Diyos ay maaaring malinis mula sa kanilang mga kasalanan sa pamamagitan ng **“ paghuhugas ng tubig sa pamamagitan ng Salita.”**
- Kung paanong pinoprotektahan ng pastor ang kanyang mga tupa araw at gabi, itinuturo ng isang pastor ang kanyang mga tao na **“Magtiwala ka sa Panginoon nang buong [kanilang] puso, at huwag manalig sa [kanilang] sariling kaunawaan; Sa lahat ng [kanilang] mga daan ay kilalanin Siya, at Kanyang ituturo ang [kanilang] mga landas.”**
- Samakatuwid, maaari nilang ihagis ang kanilang mga alalahanin sa Kanya, sapagkat Siya ay nagmamalasakit sa kanila!

2. Awtorisasyon ni Pedro – vs. 1 – “ *Ako ay nagpapayo, ako na kapwa matanda at saksi ng mga pagdurusa ni Kristo, at kabahagi rin ng kaluwalhati ng mahahayag!*”

- Inilista ni Pedro ang kanyang mga kredensyal, na pinahintulutan siyang bigyan ang mga pastor na ito ng napakalakas na payo:
 - **Ang Kanyang Karaniwang Karanasan - “Ako ay isang kapwa elder.”**
 - Pinayuhan ni Pedro ang mga lalaking ito bilang mga taong natuto sa kanyang mga pagkabigo at ang tanging layunin ay maging isang maimpluwensyang ministro ng ebanghelyo.
 - **Kanyang Apostolikong Awtoridad – “ Ako ay saksi ng mga pagdurusa ni Kristo!”**

- Naroon si Pedro nang arestuhin nila si Jesus.
- Kahit na nagtago siya sa mga anino, nakita ni Pedro na binugbog at hinagupit nila si Jesus, at pagkatapos ay ipinako Siya sa krus.
- Naroon si Pedro nang ilibing nila Siya at nakita niya ng kanyang sariling mga mata ang nabuhay na mag-uling Panginoon.

• **Kanyang Pahayag – “Ako ay kabahagi ng kaluwalhatian mahahayag!”**

- Sa soberanya ng Diyos, pinahintulutan ng Diyos sina Pedro, Santiago, at Juan na makita ang isang “preview” ng maluwalhating pagbabalik ni Jesu-Kristo.
- Sa Bundok ng Pagbabagong-anyo, inalis ni Jesus ang tabing ng Kanyang sangkatauhan at inihayag ang Shekinah na kaluwalhatian ng Diyos sa loob Niya, at sila ay bumagsak na patay sa Kanyang paanan nang makilala nila ang Kanyang pagka-Diyos.
- Nang banggitin ni Pedro ang tungkol sa kaluwalhatian ng Ikalawang ^{Pagdating} ni Jesu-Kristo, hindi ito isang pabula, ni ito ay isang “*pie-in-the-sky in the sweet-by-and-by*” na panaginip upang bigyan sila ng isang bagay na makapagpapasigla. sa kanila noong mga madilim na araw.
- Nakita ni Pedro ang kadakilaan at kaluwalhatian ng Hari ng mga Hari, at narinig niya ang tinig ng Diyos Ama na nagsasalita kay Jesus bilang Diyos na Anak.
- Ang kaluwalhatian ng Diyos ay nahayag sa kanya sa araw na iyon sa bundok na iyon, at ito ay mahahayag sa lahat sa araw na iyon, na malapit nang dumating.

3. Paliwanag ni Pedro – Vs. 2-4 – “Naglilingkod bilang mga tagapangasiwa, hindi sa pamimilit kundi kusang loob, hindi para sa di-matapat na pakinabang kundi may pananabik; ni bilang mga panginoon sa mga ipinagkatiwala sa inyo, kundi maging mga halimbawa sa kawan; at kapag nagpakita ang Punong Pastol, tatanggapin ninyo ang korona ng kaluwalhatian na hindi kumukupas.”

• **“Naglilingkod bilang mga tagapangasiwa” –**

- Ang mga pastor ay dapat magkaroon ng tunay na pagmamalasakit para sa buong kawan ng Diyos, ngunit sila ay dapat kumuha ng buong responsibilidad para sa bahagi ng kawan ng Diyos na Kanyang itinalaga sa kanila.

• **“Hindi sa pagpilit kundi kusang loob” –**

- Ang mga tao ay hindi dapat pumasok sa pastor dahil sa pananakot, inspirasyon, o motibasyon ng laman kundi sa tapat na “tawag” ng Panginoon.

• **“Hindi para sa di-matapat na pakinabang, ngunit may pananabik” -**

- Ang mga nangangaral ng ebanghelyo ay dapat mamuhay ayon sa ebanghelyo, at ang mga tapat na mangaral ng Salita ay karapat-dapat sa dobleng bayad at karangalan. Ngunit ang pastor ay hindi ang lugar para sa personal na kayamanan.

• **“Hindi rin bilang mga panginoon...kundi mga halimbawa sa kawan” -**

- Ang tanging awtoridad ng isang Pastor sa kanyang mga tao ay kapag siya ay nangangaral ng Salita ng Diyos. Kapag natapos na ang sermon, wala na siyang awtoridad, ngunit dapat siyang makihalubilo sa kanyang mga tao at magsilbing halimbawa sa kanila ng lahat ng kanyang ipinangaral.

- ***"Para sa isang korona ng kaluwalhatian na hindi kumukupas" -***

- Ang mga makalupang parangal at gantimpala ay naiwan.
- Ang gantimpala ng isang pastor ay ipinagpaliban hanggang sa siya ay tumayo sa harap ng "Punong Pastol" at matanggap ang "korona ng kaluwalhatian na hindi kumukupas."

